

KẾT NỐI TRI THỨC
VỚI CUỘC SỐNG

Bài 17

CÂY ĐÀ QUÊ HƯƠNG

Trang 80

KHỞI ĐỘNG

Nói 2 – 3 câu giới thiệu về quê hương em hoặc địa phương em. Cảnh vật nào ở đó khiến em nhớ nhất? Vì sao?

Gợi ý:

- Quê hương em có những cảnh vật nào?
- Em ấn tượng nhất cảnh vật nào nhất?
- Vì sao?

Gợi ý:

Mỗi dịp nghỉ hè, em thường được về quê chơi. Quê em là một vùng quê bình yên. Em rất thích những buổi chiều em cùng mấy đứa trẻ trong xóm kéo nhau ra bờ đê chơi thả diều. Từng làn gió mát phả trong không khí đưa những chiếc diều bay xa và bay cao. Nó gửi gắm ước mơ về một tương lai tươi đẹp của bọn trẻ thôn quê. Chao ôi! Một ngày sôi động, ồn ã đã kết thúc để nhường chỗ cho một đêm yên ả.

KẾT NỐI TRI THỨC
VỚI CUỘC SỐNG

Độc

CÂY ĐA QUÊ HƯƠNG

(Nguyễn Khắc Viện)

Yêu cầu cần đạt

- Đọc đúng từ ngữ, câu, đoạn và toàn bộ bài *Cây đa quê hương*.
- Hiểu nghĩa của các từ ngữ, hình ảnh miêu tả cây đa, nhận biết được vẻ đẹp của cây đa và vẻ đẹp của làng quê Việt Nam qua lời miêu tả. Hiểu tình cảm yêu thương, gắn bó tha thiết của tác giả đối với cây đa, đối với quê hương qua những kỉ niệm được nhắc nhớ trong bài.
- Biết đọc diễn cảm phù hợp với lời kể, tả của nhân vật “tôi” trong bài, thể hiện được cảm xúc, suy nghĩ của nhân vật qua giọng đọc.

LUYỆN ĐỌC

CÂY ĐA QUÊ HƯƠNG

Măng Non

Nói đến làng quê, trong kí ức tôi, đậm nét nhất là hình ảnh cây đa trước xóm. Cây đa ấy không có tên chính thức, nó mang tên chung rất đời thân thuộc với mọi người: cây đa quê hương.

Cây đa nghìn năm đã gắn liền với thời thơ ấu của chúng tôi. Nói đúng hơn, đó là cả một toà cổ kính hơn là một thân cây. Chín, mười đứa bé chúng tôi bắt tay nhau ôm không xuể. Cành cây lớn hơn cột đình. Đỉnh chót vót giữa trời xanh, đến những con quạ đậu trên cao, nhìn cũng chẳng rõ. Rễ cây nổi lên mặt đất thành những ụ, những hình thù quái lạ như những con rắn hổ mang giận dữ. Trong vòm lá, gió chiều gảy lên những điệu nhạc li kì, có khi tưởng chừng như ai cười ai nói trong cành, trong lá.

Chiều chiều, chúng tôi ra ngồi gốc đa hóng mát. Lúa vàng gợn sóng. Đây đó, ễnh ương ộp oạp, và xa xa, giữa cánh đồng, đàn trâu bắt đầu ra về, lưng thững từng bước nặng nề, nhịp nhàng. Bóng sừng trâu dưới ánh chiều kéo dài, lan giữa ruộng đồng yên lặng.

(Theo Nguyễn Khắc Viện)

Chia đoạn

Bài được
chia làm **3**
đoạn.

Chia đoạn

- 1 Từ đầu đến ... *cây đa quê hương.*
- 2 Tiếp theo đến... *trong cảnh, trong lá.*
- 3 Đoạn còn lại.

CÂY ĐA QUÊ HƯƠNG

Măng Non

Nói đến làng quê, trong kí ức tôi, đậm nét nhất là hình ảnh cây đa trước xóm. Cây đa ấy không có tên chính thức, nó mang tên chung rất đời thân thuộc với mọi người: cây đa quê hương.

Cây đa nghìn năm đã gắn liền với thời thơ ấu của chúng tôi. Nói đúng hơn, đó là cả một toà cổ kính hơn là một thân cây. Chín, mười đứa bé chúng tôi bắt tay nhau ôm không xuể. Cành cây lớn hơn cột đình. Đỉnh chót vót giữa trời xanh, đến những con quạ đậu trên cao, nhìn cũng chẳng rõ. Rễ cây nổi lên mặt đất thành những ụ, những hình thù quái lạ như những con rắn hổ mang giận dữ. Trong vòm lá, gió chiều gảy lên những điệu nhạc li kì, có khi tưởng chừng như ai cười ai nói trong cành, trong lá.

Chiều chiều, chúng tôi ra ngồi gốc đa hóng mát. Lúa vàng gợn sóng. Đây đó, ễnh ương ộp oạp, và xa xa, giữa cánh đồng, đàn trâu bắt đầu ra về, lững thững từng bước nặng nề, nhịp nhàng. Bóng sừng trâu dưới ánh chiều kéo dài, lan giữa ruộng đồng yên lặng.

(Theo Nguyễn Khắc Viện)

Luyện đọc nối tiếp đoạn

Luyện đọc từ khó

cổ kính

xuế

ễnh ương

ộp oạp

lững thững

Giải nghĩa từ

- **Cổ kính:** cũ và có vẻ đẹp trang nghiêm.

Giải nghĩa từ

- **Chót vót:** (cao) vượt lên hẳn những vật xung quanh.

Giải nghĩa từ

- **Lững thững:** (đi) chậm, từng bước một.

CÂY ĐA QUÊ HƯƠNG

Măng Non

Nói đến làng quê, trong kí ức tôi, đậm nét nhất là hình ảnh cây đa trước xóm. Cây đa ấy không có tên chính thức, nó mang tên chung rất đời thân thuộc với mọi người: cây đa quê hương.

Cây đa nghìn năm đã đứng vững trước thời gian. Núi đồi, nói đúng hơn là cả một toà cổ kính, bắt tay nhau ôm không trời xanh, đến những cơn mưa dạt trên cao, mưa cũng chẳng lên mặt đất thành những ụ, những hình thù quái lạ như những mang giận dữ. Trong vòm lá, gió chiều gầy tưởng chừng như ai cười ai nói trong cành,

Chiều chiều, chúng tôi ra ngồi gốc đa hóng mát. Lúa vàng gợn sóng, ẽnh ương ộp oạp, và xa xa, giữa cánh đồng, đàn trâu bắt đầu thững từng bước nặng nề, nhịp nhàng. Bóng sừng trâu dưới ánh chiều dài, lan giữa ruộng đồng yên lặng.

LUYỆN ĐỌC NHÓM

LUYỆN ĐỌC NHÓM

TÌM HIỂU BÀI

1. Nghĩ về quê hương, tác giả nhớ nhất hình ảnh nào?

Nói đến làng quê, trong kí ức tôi, đậm nét nhất là hình ảnh cây đa trước xóm. Cây đa ấy không có tên chính thức, nó mang tên chung rất đời thân thuộc với mọi người: cây đa quê hương.

=> Nghĩ về quê hương, tác giả nhớ nhất hình ảnh cây đa trước xóm.

2. Cây đa quê hương được tả thế nào?

Đỉnh chót vót giữa trời xanh, đến những con quạ đậu trên cao, nhìn cũng chẳng rõ.

Cành cây lớn hơn cột đình.

Rễ cây nổi lên mặt đất thành những ụ, những hình thù quái lạ như những con rắn hổ mang giận dữ.

Chín, mười đứa bé bắt tay nhau ôm không xuể.

Trong vòm lá, gió chiều gảy lên những điệu nhạc lí kì, có khi tưởng chừng như ai cười ai nói trong cành, trong lá.

3. Vì sao tác giả gọi cây đa quê mình là cây đa nghìn năm?

Tác giả gọi cây đa quê mình là cây đa nghìn năm vì cây đa ấy đã có từ rất lâu đời, gắn liền với tuổi thơ của bao nhiêu người.

4. Cây đa quê hương đã gắn bó với tuổi thơ của tác giả như thế nào?

Cây đa quê hương đã gắn bó với tuổi thơ của tác giả: Chiều chiều, tác giả và lũ bạn ra ngồi gốc đa hóng mát.

5. Những chi tiết, hình ảnh nào trong bài gây ấn tượng đối với em? Vì sao?

Hình ảnh buổi chiều trong đoạn cuối gây ấn tượng với em vì nó thể hiện sự yên bình và êm ả của vùng quê Việt Nam.

NỘI DUNG

Mỗi người chúng ta đều có những kỉ niệm gắn liền với quê hương và cây đa là một biểu tượng, tượng trưng khi chúng ta nhắc về quê hương.

DẶN DÒ

1

**Luyện đọc
lại bài.**

2

**Chia sẻ câu
chuyện với
người thân.**

Chúc các em
học tốt

